

Boktips för lata sommardagar

Sladdisen av Viveca Lärn

Viveca Lärn, ur-göteborgare, mamma till otaliga barnböcker och folkkär författare till berättelserna om människorna på Saltön, har kommit med den första självbiografiska boken om sin uppväxt. "Ora et labora, bed och arbeta - så håller man djävulen i schack", lär sig den lilla Viveca. Och det gör hon. Allt sedan hon redan som mycket liten bestämmer sig för att skrika och skrika, all vaken tid, så hon skall bli vuxen och bestämma själv. Hon nob-

bar Ingemar Johanssons autograf, och Frank Sinatra nobbar hennes. Mammorna i kvarteret vägrar låta deras barn leka med underbarn - Viveca själv tycker skolan är toppen, bara man slapp lärarna och eleverna. Hon kräks av smör och provar på att vara blåvinge - vilket visar sig vara helt och hållet slöseri med tid. Bättre är det att teckna. Och träder fram gör bilden av en stark och kärleksfylld relation mellan dottern och hennes far, journalisten Hubert Lärn. Det är han som tar med henne på populärvetenskapliga promenader, men det är också han som tvingas inse att den blomma Viveca alltid har varit sakta med säkert höll på att vissna och dö. Jag längtar redan efter fortsättningen.

Det kom för mig i en hast - historien om barnamörderskan Ingeborg Andersson av Maria Bouroncle

"Var håller ungarna hus" frågar han, men får inget svar... Så rullas då berättelsen upp, den ohyggliga händelse som ägde rum för knappt hundra år sedan i vår närhet. Ingeborg Andersson, från Vesene, tog själv livet av sina tre barn. Berättar gör huvudpersonens systers barnbarn. Via studiebesök, brev, intervjuer och journaler berättar hon Ingeborgs berättelse "... det var det käraste du hade lille Artur jag tycker att det är så synd om dig men jag hade aldrig gjort så om jag inte hade varit sjuk", skriver hon i ett brev till sin make. Vi får följa Ingeborgs resa från Vesene till tingshuset i Ljung, fängelset i Växjö och sedan sjukhuset i Vänersborg. "Tänkte ni inte på att er handling var orätt och brottslig", frågar häradshövdingen. Ångrar ni inte att ni har dödat era barn?" "Nej", svarar Ingeborg.

Ödehuset av William Paul Young

"Hur var det ute i rymden, såg du Gud?", lär vara den fråga som den ryske kosmonauten Jurij Gagarin ställts inför när han återvände till jorden. "Jag såg henne, hon är en svart kvinna", lär han ha svarat. Jag vet inte om det är sant, men sant är det att våra föreställningar om hurdan Gud är, bryts i mötet med Ödehuset. Vi får följa Mack som varit med om det ytterst svåra ett mänskligt liv kan utsättas för. Hans barn förs bort och avlider. I kampen om livets mening bjuds han en dag in till ett möte med Gud själv...

Text och recension: Lena Maria Olsson Floberg.